

oprindelig hørte hjemme, nemlig i Socialministeriet, og dér må man sige, at finanslovsparterne i sin tid jo traf en aftale om at standse den ordning. Men at det efterfølgende har medført problemer, har vi alle erkendt.

Og når hr. Rahbæk Møller spørger, hvad jeg vil gøre, vil jeg sige, at jeg som aftalt med ordførerne har skrevet til socialministeren og bedt hende overveje den situation, som nu er opstået, og som vi fra vor side har beskrevet. Jeg har ikke på dette tidspunkt fået nogen reaktion, men det går jeg ud fra at jeg får, inden vi er færdige med behandlingen af dette forslag.

Jeg deler helt og fuldt den tilfredshed, som en række ordførere har givet udtryk for med hensyn til det forslag, vi er nået frem til her. Jeg er også sikker på, at det vil være et forslag, som det i fremtiden vil være lettere at administrere. Det er jo desværre rigtigt, at i den seneste brugerundersøgelse, der har været gennemført, har SU-styrelsen fået en bundplacering; men man skal jo altså have med, at SU-styrelsen skal administrere en ordning, som gennem årene er blevet meget kompliceret, fordi man har ønsket at tage hensyn til en række forskellige synspunkter, og det har været svært at administrere.

Desuden er der det problem knyttet til en central ordning, hvor næsten alle unge på samme tidspunkt ønsker oplysninger, når de starter deres studieår, at der bliver et vældigt pres på SU-styrelsen. Jeg er sikker på eller håber i hvert fald, at vi på længere sigt i forbindelse med den decentralisering, vi også arbejder med, og den forenkling, der ligger i lovforslaget, vil kunne sikre en bedre betjening af brugerne, de studerende.

Der har i diskussionen i dag været rejst kritik af, at dele af forbedringen er finansieret ved hjælp af en nedsættelse af satsen for hjemmeboende. Dertil må jeg sige, at i den oprindelige SU-ordning, altså den, der fungerer nu, må man erkende at der ikke var den rette balance mellem den ydelse, der blev givet til udeboende med de omkostninger, de har, og den, der blev givet til hjemmeboende med de omkostninger, de almindeligvis har. Det er selvfølgelig også grunden til, at partierne i enighed har fundet det forsvarligt at finansiere en del af forbedringen ved i begrænset omfang at beskære satsen for hjemmeboende.

Jeg mener, det er forsvarligt, og jeg er i øvrigt – som flere andre har været det – meget tilfreds med, at vi nu har besluttet os for at give 18-årige SU-ydelser. Jeg vil også sige det på den måde, at

det er et første skridt til at sikre, at 18-årige – som jo er myndige – kan betragtes som modtagere af SU-ydelser på samme måde som alle andre. Det bliver på et senere tidspunkt, når vi kan finde de finansielle muligheder. Vi har taget et godt og vigtigt skridt, som jeg mener at ungdomsgruppen som helhed kan være tilfreds med.

Jeg har vist fået besvaret de spørgsmål, der har været rejst, bortset fra spørgsmålet om transportomkostninger. Jeg gad vide, om ikke alle partierne i og for sig gerne ville have medvirket til at finde en transportordning, men jeg må sige, at ingen, heller ikke regeringen, var i stand til at anvise en ordning, der var rimelig nem at administrere, og som vi havde midler til at finansiere, og derfor måtte vi i denne situation stoppe her. Derfor er der ikke i dette forslag noget tilskud eller nogen andre ordninger, som kunne kompensere for de studerendes transportomkostninger.

Undervisningsministeriet er selvfølgelig indstillet på at medvirke positivt under udvalgsbehandlingen, sådan at vi – som det har været udtrykt af flere ordførere – kan få forslaget gennemført hurtigt.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Regeringens ministre har for vane at gå på talerstolen til sidst og takke dem, der har støttet forslaget. Jeg synes også, man skulle begynde at rose dem, der kommer med konstruktiv kritik af det foreliggende forslag, således som jeg i øvrigt vil sige at Enhedslisten gjorde udmærket.

Nu kom ministeren selv ind på det med SU-styrelsen og den brugeruvenlige måde – kan man måske sige – som den administreres på for de studerende, men jeg havde faktisk noteret det, inden ministeren sagde noget om det.

Hvis vi tager sådan noget som selvangivelsen, så er man jo meget længere fremme dér. Jeg ved godt, at det er det rent administrative, men jeg synes, det er vigtigt, at ministeren tager det med og får strammet dette område op. Jeg synes, den måde, det køres på, er uanstændig, når der er tale om, at der er studerende, der har henvendt sig 5-6 gange i løbet af et år, fordi de ikke kan få det rigtige svar. Der er altså meget, der virkelig er bagefter i SU-styrelsen. Så jeg er glad for, at ministeren selv tog det op nu, og at ministeren åbenbart vil gøre noget ved den sag.

Til sidst skal jeg blot sige med hensyn til det princip, at de gamle forligspartier bare fortsæt-